Personalities and Events in Education and Science
Личности и събития в образованието и в науката
https://doi.org/10.53656/bel2023-6.9A

IN MEMORIAM
ЛЮБОМИР ГЕОРГИЕВ

Проф. д-р Владимир Атанасов
Софийски университет „Климент Охридски“

Напусна ни Любомир Георгиев. За него публичната изява не беше толкова съществена, колкото тихия, задълбочен и последователен труд върху историята, критическия опит и теоретично осмисляне на българската литература. За неговите колеги образцова остава и неотстъпната му работа за постигане на едно по-високо равнище в разбирането на методиката като научно-приложна дисциплина, същностно свързана с образователната практика по литература. Като творческа личност, Любомир Георгиев принадлежеше на едно поколение учени и преподаватели като Цветан Стоянов, Людмила Стефанова, Румяна Йовева, Никола Георгиев, Енчо Мутафов, Радосвет Коларов, всеки със своя индивидуален почерк и колорит. Неговото семейство живееше професионално с развитието на българския език, но и с драмата на българското училище, където неотменимо се пресичат траекториите на нашето осъзнато съществуване.

Тук сродното, колегиалното и приятелско отношение се превърна в ненатрапливо съзнание за взаимно уважение и сътрудничество. Връщам се и към нашата първа среща от самото начало на 80-те години, когато, като учител, бях поканен за участие в проверката на кандидатстудентски работи в тогавашния Държавен библиотекарски институт. Колегиалната ни близост се укрепи и в годините на обща редакционна работа около списание „Български език и литература“. За всички ни Любомир Георгиев остана уравновесен наставник (днес биха го нарекли „ментор“), без да бъде блюстител на схоластични педагогически доктрини, съпричастен към неувереността на по-младите колеги. Беше удоволствие да се общува с него, а съветите му, макар и непретенциозно изречени, бяха неоценимо ценни за всички в редакцията.

Като автор, той беше непоколебимо проникновен в наблюденията си, без да ги превръща в тезиси, които любознателните студенти да следват. С особена стойност остава студията му върху поредицата от романи „Земя на прицел“ на Свобода Бъчварова.

Любомир Георгиев беше задълбочен изследовател в областта на методиката, един от малцината, които, без да афишират това, успяха да ѝ създадат

образа на съвременна дисциплина и да очертаят нейното място не само в близост до педагогическото знание, а и в по-широкия контекст на културата и хуманитаристиката.

Елитен – без да бъде елитарен, Любомир Георгиев създаде текстове, които се отличаваха с респектираща интелектуална честност.

Запазваме благодарност и почит за теоретичната яснота и критическата убедителност на трудовете му.

Светла да е паметта му!

Prof. Dr. Vladimir Atanasov
Sofia University
E-mail: vlatanas@abv.bg

Списание „Български език и литература“ публикува част от незавършено изследване на Любомир Георгиев за съвременната българска мемоаристика благодарение на доц. д.п.н. Огняна Георгиева-Тенева, която предостави текста на редакцията: „Първоначалният замисъл на автора се отнасяше основно до книгите на четирима участници в българския литературен и културен живот – Вера Мутафчиева, Георги Данаилов, Павел Писарев и Георги Мишев. В процеса на писане Любомир Георгиев постоянно разширяваше полето на своя интерес, а разработката му надхвърли обема на статия, достигна студия и може би щеше да стане монография. Материалът, който притежавам благодарение на професионалната си близост с неговия създател, тук се публикува с известни съкращения. Възможно е поместеният текст да не е бил мислен като окончателен, но това надали има съществено значение за неговата литературоведска стойност“.